

בחינת גן עדן התחתון, ובשבת קודם
אור היום הוא בחינת גן עדן העליון.

קריאה מעורר הזמן

יט.

הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם
הקורא בתורה (ברכות ט:). כי נודע
שבכל גס וגס שנעשה לאבותינו, כשיגיע
העת הזאת נתעורר האור והשמחה הזאת,
והעת הזאת מעורר הקריאה לקרות
בתורה ענין הנס, וכמו כן הקריאה מעורר
הזמן, למשל שבת שירה הוא יומא
דפגרא מפני שקורין השירה, הגם שלא
היה הנס בשבת זה, רק מפני שקורין
הפרשה הזאת נתעורר השמחה והנס, וכן
בשבת של עשרת הדברות, מפני
שהקריאה מעורר הזמן, כמו שהזמן

שולחן ערוך

יח.

אמר שצריך להבין, הלא משה רבינו
ע"ה נתן לנו חמשה חומשי
תורה, ודוד המלך ע"ה גם כן עשה
כך בתהלים, ולמה לא נחלק השולחן
ערוך לחמשה חלקים. אלא שהחלק
החמישי מהשולחן ערוך הוא האדם
בעצמו.

(יח) ברכת אהרן - ליקוטים נחמדים עמ' רמ"ב, וכן באור הגנוז עמ' נט.
(יט) בוצינא דנהורא.

וכן בבאר לחי רואי בשלח עמ' נו ד"ה שמעתי, כתב, הקורא מכאן ואילך לא הפסיד
כאדם הקורא בתורה. שמעתי בשם הרה"ק ר' ברוך זי"ע ממעוזבוז על מאמר הקורא מכאן
ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה, כי בקריאת התורה פעמים שהקריאה מעורר את הזמן,
כגון כשקורין פ' בשלח אף שאין הזמן אז מיציאת מצרים, אך ע"י הקריאה בתורה נתעורר
ענין הנס דיציאת מצרים. ולפעמים הזמן מעורר הקריאה, כמו כל המועדים שקורין בתורה
ענין הזמן והמועד אף שאינן לפי סדר הפרשיות, וז"ש הקורא מכאן ואילך אף שאינו זמן
קר"ש, יכול לעורר ע"י הקריאה כמו הקורא בתורה ומעורר הזמן וכו'.

וכן באור הגנוז עמ' לב כתב, הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה (ברכות
ט:). הקשה הרה"ק רבי ברוך ממעוזבוז ז"ל דלכאורה וכי קורא בתורה הוא כל כך חמוץ.
רק דנחזי אנן, הלא קריעת ים סוף היה בשביעי של פסח, ואנו קורין פרשת בשלח בחודש
שבט, וכן עשרת הדברות ניתנו לנו בז' סיון, ואנו קורין פרשת יתרו בחודש שבט. רק דבאותו
הענין שאנו קורין בתורה, אז נתעורר אותו הזמן. ופעם אחת ראה הרה"ק רבי ישעי' מדינאוויץ
ז"ל בליל ב' דפסח גזירה קשה על ישראל רח"ל, קרא תיכף את המגילה ונתבטלה הגזירה.
וזהו שאמר הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה, שנתעורר הזמן שהיה
אז, כן הקורא קריאת שמע לאחר מכן נתעורר הזמן של קריאת שמע.
וכן בשארית יצחק פ' חקת עמ' ל' ד"ה ויקחו.

מעורר הקריאה. וזהו כוונת המשנה הקורא מכאן ואילך אף על פי שעבר הזמן, לא הפסיד, מפני שהקריאה מעורר הזמן, והוי כאדם הקורא בתורה כנ"ל.

לו כהיתר. היינו אם אדם עבר עבירה, ואח"כ לומד מעט בהתמדה, נעשה בלבו צדיק וישר, כאילו לא עשה כלל, רק עשיותיו היו בהיתר.

פרחא לעילא

ב.

אריה 1234567

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו (פסחים נ.). כי ידוע אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא (תיקון"ז תיקון י" כה:). וזהו שאמר אשרי מי שבא לכאן, היינו לעולם הבא. ותלמודו בידו, כי פרחת לעילא, אשרי לו.

זכרון

בב.

כל שישנו בשמירה ישנו בזכירה (ברכות כ:). על פי דברי הרבי ר' ברוך זצ"ל דכל שישנו בשמירת גופו מכל סיג ופגם, ישנו בזכירה. שזוכר כל מה שלמד.

פרד"ם התורה

כג.

הדרן עלך על מסכת כתובות. בתולה נשאת ליום הרביעי (כתובות ב.), וסיום המסכת עתידין אילני סרק שיטענו פירות (שם קיב:). על דרך דכתיב (ויקרא יט,

עבר ושנה

כא.

עבר ושנה נעשה לו כהיתר (עי' יומא פו:). עבר אדם עבירה ושנה בה נעשה

(כ) בוצינא דנהורא - מהדורת לבוב, תרמ"ד.

וכן במגדל דוד בליקוטים יקרים וז"ל: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו, כי ידוע אורייתא בלא דחילא לא פרחת לעילא, וזה שאמרו חז"ל מי שבא לעולם הנצחי ותלמודו בידו כי פרחת לעילא אשרי לו ע"כ והבן.

(כא) בוצינא דנהורא - מהדורת לבוב, תרמ"ד.

(כב) אור פני יהושע, פ' מקץ ד"ה בגמרא, עמ' סט.

בסיפורי מרן הרמ"ח עמ' קעו אות א כתב, בזמנו היה למדן אחד שהיה בקי בש"ס ופוסקים ובכל ספרי קבלה וכו' והיה מתגרה בכל הצדיקים. פעם פגע בר' ברוכיל ונתן לו ר' ברוכיל מכה על האף ומני אז שכח כל תלמודו. ואחר כך רצה להיות לשמש בבית הכנסת ולא מצא מקום, ואמר ר' ברוכיל, כי הרי אמרו חז"ל בעת שאדם במעי אמו יודע כל התורה כולה, וכשיצא בא מלאך וסוטר באפיו ושוכח הכל (נדה ל ע"ב) וזה המלאך הוא מלאך של שכחה, ולאיש הנ"ל שכח לסטור על אפו, ולכן ידע כל התורה שלמד אז.

(כג) בוצינא דנהורא.

בבוצינא דנהורא - מהדורת לבוב תרמ"ד, הביא קצת בלשון אחר. הדרן עלך מסכת